

Warszawa, 16 września 2008 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

SC-PG/0311/ 1-23/ODZ/08/ KPJ-1701

**Pan Stanisław Matuszewski
Prezes Zarządu
Izby Gospodarczej
Producentów i Operatorów
Urządzeń Rozrywkowych
ul. Wilcza 54A, lok. 7
00-679 Warszawa**

**Pan dr inż. Jan Kosek
Wiceprezes Zarządu
Związku Pracodawców Prowadzących
Gry Losowe i Zakłady Wzajemne
ul. Polna 40
00-635 Warszawa**

**Pan Zbigniew Benbenek
Prezes Zarządu Stowarzyszenia Menedżerów
Firm Działających w Zakresie Gier Losowych
ul. Senatorska 13/15
00-075 Warszawa**

Stanisław Matuszewski

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 2 września 2008 r. zawierające stanowisko odnośnie projektu z dnia 5 sierpnia 2008 r. nowelizacji ustawy o grach i zakładach wzajemnych oraz niektórych innych ustaw uprzejmie informuję co następuje.

I. Stanowisko wobec uwag ogólnych

Celem nowelizacji ustawy o grach i zakładach wzajemnych oraz niektórych innych ustaw w żadnym wypadku nie jest dążenie do deregulacji rynku gier i wyeliminowania z niego prywatnych podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier i zakładów wzajemnych.

Niczym nie uzasadniona jest teza dotycząca rzekomego forsowania rozwoju wiedeoloterii w Polsce. Zaproponowane w projekcie zmiany nie oznaczają, że tuż po wejściu w życie zostaną uruchomione wiedeoloterie. Wskazać należy, że pomimo istnienia prawnych możliwości urządzania wiedeoloterii, podmioty realizujące monopol Państwa w tym względzie nie podjęły dotychczas działalności w tym zakresie. Wobec braku na polskim rynku gier tego typu działalności trudno jest przewidywać czy i w jakim stopniu gra ta zaistnieje po nowelizacji ustawy oraz jakim zainteresowaniem będzie się cieszyć.

W związku z wyrażonymi w przedmiotowym piśmie wątpliwościami co do zawartej w projekcie koncepcji skupienia w ramach Służby Celnej większości zadań realizowanych do tej pory przez Ministra Finansów, dyrektorów izb skarbowych oraz naczelników izb celnych uprzejmie informuję, że nie podzielam przedstawionego w tym względzie stanowiska. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu przyjęcie tego typu rozwiązania powinno przyczynić się m.in. do zwiększenia efektywności i skuteczności kontroli poprzez oparcie jej na jednej procedurze, a nie trzech jak obecnie, jak też umożliwić podmiotom gospodarczym załatwianie spraw (np. w zakresie rejestracji automatów) w jednej wyspecjalizowanej administracji.

Rozwiązanie to powinno również zapewnić zwiększenie skuteczności w walce z „szarą strefą” w zakresie hazardu poprzez koncentrację postępowań w jednej administracji - Służbie Celnej - przygotowanej merytorycznie (szczególny nadzór podatkowy), organizacyjnie (wydziały zwalczania przestępczości) i logistycznie (transport i magazynowanie dowodów przestępstw) do zwalczania przestępczości skarbowej.

W związku z zawartym w Państwa piśmie pytaniem dotyczącym kwestii gier i zakładów wzajemnych organizowanych za pośrednictwem Internetu uprzejmie informuję, że kwestia ta będzie stanowić przedmiot prac w ramach planowanego II etapu nowelizacji ustawy o grach i zakładach wzajemnych (przepisy wymagające notyfikacji w Komisji Europejskiej). Rozpoczęcie prac powinno nastąpić w przyszłym roku, niezwłocznie po zakończeniu prac nad I etapem nowelizacji.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż materia dotycząca problematyki związanej z urządzaniem gier i zakładów wzajemnych za pośrednictwem Internetu stanowi bardzo złożone zagadnienie o charakterze interdyscyplinarnym niezbędne będzie ponadto korzystanie w tym zakresie z pomocy ekspertów, w tym przedstawicieli innych urzędów (np. Urzędu Komunikacji Elektronicznej).

II. Stanowisko wobec uwag szczegółowych

1. Ad. uwagi dot. art. 2 ust.1 pkt 1

W odniesieniu do uwag dotyczących gry liczbowej keno należy zauważyć, że zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 ustawy prowadzenie działalności w zakresie gier liczbowych stanowi monopol Państwa. W związku z powyższym tego rodzaju gry, bez względu na ich nazwę mogą być urządzane przez określone w ustawie podmioty.

Nie zgadzam się z tezą, że w projekcie ustawy błędnie zdefiniowano „keno” jako grę liczbową. W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano m.in. że w art. 2 ust. 1 pkt w ramach definicji gier liczbowych wyszczególniona została gra keno z uwagi na różnice w zasadach urządzania pomiędzy klasycznymi grami liczbowymi, a tą grą oraz, że po nowelizacji zmieniony katalog gier objętych monopolem Państwa obejmować będzie swym zakresem: gry liczbowe, w tym grę liczbową keno (popularny obecnie Multilotek), loterie pieniężne, wideoloterie oraz grę telebingo. Nie oznacza to jednak, jak twierdzi Izba, że „jest to próba ustawowej legalizacji sprzedaży Multilotka, który nie jest grą liczbową”. Fakt, że istnieją różnice w zasadach urządzania pomiędzy klasycznymi grami liczbowymi a tą grą nie oznacza, że Multilotek, a co za tym idzie keno nie są grami liczbowymi. Potwierdził to Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 lutego 1999r. sygn. akt II SA 1826/98 wskazując na różnice między zakładem wzajemnym a grą liczbową Multilotek. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd stwierdził m.in., że „ Wynik gry losowej ustalany jest w wyniku losowania, na który uczestnik gry nie ma żadnego wpływu, natomiast wynik zakładu wzajemnego bukmacherstwa zależy od zaistnienia zdarzenia, które uczestnik zakładu miał przewidzieć”.

2. Ad. uwagi dot. art. 2 ust. 1 pkt 2

W kontekście uwag dotyczących wideoloterii wyrażam pogląd, iż zmiana wynikająca z projektu nie rozszerza istniejącego monopolu Państwa w tym zakresie.

Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z obecną ustawową definicją wideoloterii (która została wprowadzona w 2003r.) także można typować liczby, znaki i inne wyróżniki. Z tego względu niezrozumiałe jest Państwa stanowisko zgodnie z którym „*pkt 2a powinien zostać utrzymany w dotychczasowym brzmieniu, co oznacza konieczność wykreślenia w zdaniu pierwszym projektu nowelizacji słów <<znaki lub inne wyróżniki>>*”.

W odniesieniu do postulatu ograniczenia dostępności tej gry informuję, iż mając na względzie ograniczenia dotyczące miejsc urządzania gier na automatach o niskich wygranych, jakie wynikają z obecnie obowiązującej ustawy o grach i zakładach wzajemnych zaproponowane zostanie uzupełnienie projektu o zapisy odnoszące się do kwestii związanych z określeniem miejsc urządzania wideoloterii. Nie wyrażam natomiast zgody na wykreślenie z ustawy o grach i zakładach wzajemnych odrębnej definicji wideoloterii jako gry identycznej z oferowanymi obecnie grami na automatach.

Jednocześnie informuję, iż w związku z tym, że przepisy obecnie obowiązującej ustawy w sposób ogólny regulują problematykę dotyczącą urządzania wideoloterii, planuje się ewentualne zaproponowanie dalszych regulacji w tym zakresie. Powyższe zmiany w przepisach ustawy o grach i zakładach wzajemnych zostały zaplanowane w ramach II etapu nowelizacji z uwagi na fakt, że będą one wymagały notyfikacji w Komisji Europejskiej.

Ponadto należy wskazać, że pomimo istnienia prawnych możliwości urządzania wideoloterii podmioty realizujące monopol Państwa w zakresie gier nim objętych nie podjęły jak dotychczas działalności w tym względzie. Dodać również należy, że duży wpływ na powodzenie prowadzonej działalności gospodarczej ma atrakcyjność oferty w związku z czym nie można z góry przesądzić, który rodzaj gier będą w rzeczywistości preferować gracze.

3. Ad. uwagi dot. art. 2 ust. 2b

Odnosnie postulatu, by wszystkie wartości wyrażone w euro zostały wyrażone w złotych polskich informuję, iż w związku z faktem, że Rzeczpospolita Polska ubiega się o wejście do strefy euro nie jest wskazana okresowa zmiana wartości wymienionych w ustawie na złote polskie, po to by w przyszłości ponownie je zmieniać.

Ponadto wskazać należy, iż wychodząc naprzeciw podmiotom prowadzącym działalność określoną przepisami ustawy o grach i zakładach wzajemnych zmieniono moment na jaki ustalany jest kurs euro z „*ostatniego dnia poprzedniego roku kalendarzowego*” na dzień „*1 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego*” a także wprowadzono do projektu zapis, zgodnie z którym w przypadku zmiany kursu euro powodującej konieczność zmiany w oprogramowaniu automatów o niskich wygranych z uwagi na zmianę wartości jednorazowej wygranej lub wartości maksymalnej stawki za udział w jednej grze, podmiot urządzający i prowadzący działalność w zakresie gier na automatach o niskich wygranych ma obowiązek dostosować wartość tych stawek oraz wygranych w terminie 60 dni, licząc od dnia 1 stycznia. Podkreślić należy, że zaproponowana w noweli treść ust. 2b nie stanowi istotnej zmiany merytorycznej w stosunku do obecnej definicji gier na automatach o niskich wygranych.

Należy również dodać, że w polskim systemie prawnym istnieją przykłady ustalania należności w walucie euro. Przykładem w tym zakresie mogą być przepisy art.88 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych /Dz.U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm./ w świetle których w euro ustalone zostały wysokości opłat na rzecz

Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez osoby, które nie spełniły obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych.

Jednocześnie informuję, że nie podzielam prezentowanego stanowiska odnośnie ustalania wartości, o których mowa w art. 2 ust. 2b ustawy jakoby powinny być one dokonywane raz, przed rozpoczęciem eksploatacji automatu.

Rejestracja automatu do gier o niskich wygranych, warunkująca jego dopuszczenie do eksploatacji i użytkowania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza, że zgodnie z opinią upoważnionej przez Ministra Finansów jednostki badającej - automat w chwili rejestracji spełnia wymogi ustawowe. Nie oznacza to jednakże, że rejestracja przesądza o tym, iż automat w okresie jego eksploatacji będzie niezmiennie zachowywał cechy automatu o niskich wygranych. Należy zauważyć, że w trakcie badania poprzedzającego rejestrację automatu do gier o niskich wygranych sprawdzana jest w szczególności prawidłowość ustalenia wartości maksymalnej stawki za udział w jednej grze oraz wartości maksymalnej jednorazowej wygranej. W sytuacji corocznej zmiany kursu kupna euro - automaty zarejestrowane w poszczególnych latach miałyby zaprogramowane różne wartości powyższych parametrów, co powodowałoby trudności w jednoznacznym określeniu, które z nich spełniają wymogi ustawowe w sześcioletnim okresie użytkowania.

Odnosnie postulatu pominięcia proponowanego zapisu art. 2 ust. 2d informuję, że wprowadzenie definicji wygranej rzeczowej jest zasadne w kontekście wyroku NSA w Warszawie sygn. akt II/GSK/119/06, w którym stwierdził on, że „... efekt w postaci określonego przedłużenia czasu gry na konkretnym automacie mógłby być zakwalifikowany, jako „wygrana rzeczowa” tylko pod warunkiem jednoznacznego wykazania – w sposób szczegółowy i zindywidualizowany w każdym przypadku – wystąpienia po stronie grającego korzyści majątkowej wykraczającej wprost ponad to, co dawało już z założenia samo gry uruchomienie na danym automacie przy pomocy przewidzianej w tym celu opłaty.”

Zmiana ta ma na celu ułatwienie walki z szarą strefą, umożliwiając zakwalifikowanie do automatów do gier lub automatów do gier o niskich wygranych urządzenia mechaniczne, elektromechaniczne i elektroniczne, w których gry posiadają elementy losowe, a wygraną gracz otrzymuje w postaci punktów, za które może przedłużyć czas gry (często w takich wypadkach wygrane wypłacane są po kryjomu przez barmana albo szatniarza). Zawarcie w ustawie definicji wygranej rzeczowej spowoduje, że nie będzie wątpliwości nie tylko co do traktowania możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze jako wygranej rzeczowej, lecz także możliwości wykorzystania wygranej rzeczowej w kolejnej grze, co w tym drugim przypadku wiąże się z zapobieżeniem ewentualnemu omijaniu przepisów ustawy poprzez łączenie możliwości kontynuacji gry z wpłatą stawki za udział w grze.

4. Ad. uwagi dot. art. 7 ust.1

Zgłoszona uwaga dotycząca propozycji zakazu gry pokera, za wyjątkiem turniejów gry pokera, nie może zostać uwzględniona. Argumentacja w tym zakresie została zawarta w uzasadnieniu do projektu i zachowuje swą aktualność.

5. Ad. uwagi dot. art. 8 ust.1

W kontekście uwagi dotyczącej zakazu reklamy należy stwierdzić, że ustawodawca dopuszczając możliwość reklamy niektórych gier kierował się względami społecznymi, czyli dopuścił reklamę gier niskohazardowych, w których ryzyko uzależnienia jest niewspółmiernie niższe niż w pozostałych. Ze względu na powyższe nie uważam za zasadne dokonywanie zmian przepisów odnoszących się do zakazu reklamy w innym niż zaproponowanym w projekcie zakresie.

6. Ad. uwagi dot. art. 15

Odnosząc się do propozycji dotyczącej zniesienia obowiązku uzyskiwania zgody krajowych organizatorów współzawodnictwa ludzi lub zwierząt na wykorzystywanie jego wyników. Wskazać należy, że wymóg uzyskania zgody został wprowadzony w 1992r. Przepisy te były następnie liberalizowane poprzez wykreślenie wymogu uzyskiwania zgody zagranicznych organizatorów współzawodnictwa ludzi lub zwierząt.

W chwili obecnej podmioty posiadające zgodę Ministra Finansów na urządzenie i przyjmowanie zakładów wzajemnych korzystają z wyników m.in.: Polskiego Związku Piłki Nożnej i Ekstraklasy S.A., Polskiego Związku Motorowego, Polskiego Związku Hokeja na Lodzie, Polskiej Ligi Koszykówki czy też Profesjonalnej Ligi Piłki Siatkowej.

Ww. organizatorzy sportowego współzawodnictwa ludzi lub zwierząt opłaty za zgodę na wykorzystywanie wyników przeznaczają na cele określone w swych statutach.

7. Ad. uwagi dot. art. 15b

W związku z uwagą dotyczącą kwestii określenia kryteriów, które muszą być spełnione przez uprawnione jednostki badające informuję ponownie, że jak wskazano już w piśmie z dnia 2 września br. znak: SC-PG/0311/1-14-1/ODZ/08/-BMI 7/840, skierowanym do Izby Gospodarczej Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych przedstawione obawy są całkowicie nieuzasadnione.

Zgłoszona w tym zakresie uwaga wynika ze zbyt daleko idącej interpretacji rozumienia zaproponowanego brzmienia art. 15b ust. 4b pkt 1 ustawy o grach i zakładach wzajemnych, a zarzuty dotyczące rzekomego uprzywilejowania podmiotów zagranicznych są bezpodstawne.

Zawarta w projekcie ustawy propozycja nie stanowi bowiem w swej treści, iż potencjalne jednostki badające muszą posiadać akredytację Polskiego Centrum Akredytacji w zakresie certyfikacji automatów i innych urządzeń do gier. Istotne jest to, aby były to jednostki posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji i spełniające pozostałe wymogi zawarte w proponowanym przepisie.

Poprzez akredytację następuje potwierdzenie stosowania przez jednostkę certyfikującą, jednostkę kontrolującą, laboratorium lub inny podmiot przeprowadzający oceny zgodności lub weryfikację, przestrzegania norm: PN/EN/ISO/ES. Tym samym jednostki te zobowiązane są do spełnienia przynajmniej norm ISO/IEC 17025 oraz ISO 9001. Spełnienie przez laboratorium wymagań normy ISO/IEC 17025: 2005 oznacza, że laboratorium spełnia zarówno wymagania w zakresie kompetencji technicznych, jak i systemu zarządzania, które są niezbędne dla spójnego zapewnienia wiarygodnych technicznie wyników badań i wzorcowań. Wymagania dotyczące systemu zarządzania zawarte w normie ISO/IEC 17025: 2005 są zgodne z zasadami określonymi w normie ISO 9001:2000 *Systemy Zarządzania jakością – Wymagania*.

Spełnienie tych norm jest w ocenie Ministra Finansów wystarczające aby dana jednostka mogła uzyskać upoważnienie, o którym mowa w § 8 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie warunków urządzania gier i zakładów wzajemnych (Dz. U. Nr 102, poz.946).

Do przeprowadzania badań poprzedzających rejestrację automatów i urządzeń do gier upoważnionych jest trzynaście jednostek badających rozlokowanych na terenie całego kraju i są to: Politechnika Łódzka, Warszawska, Wrocławska, Lubelska, Rzeszowska oraz Akademia Górniczo - Hutnicza, Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Instytut Elektroniki, Instytut Elektrotechniki, Instytut Energetyki, Predom-OBR, Urząd Dozoru Technicznego oraz Polskie Centrum Badań i Certyfikacji.

Wszystkie ww. jednostki badające (w rozumieniu ustawy o grach i zakładach wzajemnych) są jednostkami akredytowanymi przez Polskie Centrum Akredytacji (informacja

na stronach PCA) będącego sygnatariuszem European co-operation for Accreditation Multilateral Agreement w związku z czym po wejściu w życie nowelizacji będą mogły w dalszym ciągu wykonywać badania.

Należy także dodać, że zaproponowana zmiana brzmienia w/w przepisu wynika także z konieczności uwzględnienia uwagi Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, który uznał pierwotną propozycję zapisu w tym względzie za niezgodną z przepisami unijnymi.

W przypadku gdyby ustawa zakładała, że jednostkami badającymi (w rozumieniu ustawy o grach i zakładach wzajemnych) mogłyby być jedynie jednostki sektora finansów publicznych lub jednoosobowa spółka Skarbu Państwa - to jak podniósł UKIE „W ten sposób z grupy podmiotów, które potencjalnie mogłyby świadczyć tego typu usługi, wyłączone m.in. spółki z siedzibą w Polsce z udziałem podmiotów z innych państw członkowskich oraz podmioty z siedzibą w innym państwie członkowskim. Takie ograniczenie stanowić będzie nieuzasadnioną dyskryminację podmiotów „prywatnych” w stosunku do podmiotów kontrolowanych przez państwo w dostępie do usług technicznych świadczonych przez jednostki badające, co należy uznać za sprzeczne z art. 43 TWE (swoboda przedsiębiorczości), art. 49 TWE (swoboda świadczenia usług) oraz art. 56 TWE (swoboda przepływu kapitału).”

Zatem intencją wprowadzenia takiego zapisu było i jest utrzymanie równowagi pomiędzy podmiotami zagranicznymi i krajowymi, „prywatnymi”, jak też kontrolowanymi przez państwo, nie zaś uprzywilejowanie któregośkolwiek z tych podmiotów.

8. Ad. uwagi dot. art. 18a ust. 1 i 2

W kwestii napiwków należy stwierdzić, że ustawa nie zakazuje ich otrzymywania, a nakazuje jedynie ich ewidencjonowanie, co ma służyć celom kontrolnym. Dodać należy, że zmiana tego przepisu ma charakter porządkowy i odnosi się wyłącznie do zmiany numeracji artykułów.

9. Ad. uwagi dot. art. 19 ust. 2,3 i 6

Odnosnie uwag zgłoszonych do art. 19 uprzejmie informuję, że projektowane przepisy nie poszerzają a zawężają katalog osób ujętych w obecnie obowiązujących przepisach, które zobowiązane są do uzyskania świadectwa zawodowego, m.in. o członków zarządów spółek oraz osoby zarządzające podmiotami prowadzącymi działalność na podstawie przepisów ustawy. Osoby wymienione w projektowanych przepisach zobowiązane będą do posiadania świadectwa zawodowego. Podyktowane jest to koniecznością ochrony interesu uczestników gier bowiem osoby te obowiązane są m.in. udzielać informacji grającemu w zakresie jego praw i obowiązków, zasad gry oraz o sposobie składania reklamacji w przypadku jakichkolwiek roszczeń grającego. Zatem powinny posiadać wiedzę w zakresie przepisów ustawy o grach i zakładach wzajemnych oraz regulaminu gry zatwierdzonego przez Ministra Finansów, potwierdzoną egzaminem złożonym z wynikiem pozytywnym.

10. Ad. uwagi dot. art. 19a

Odnosząc się do zgłoszonej uwagi informuję, że nie podzielam tezy o niecelowości zamieszczenia przepisu art. 19a dotyczącego możliwości cofnięcia świadectwa zawodowego.

Praktyka wskazuje na zasadność zamieszczenia takiego przepisu, a w świetle aktualnie obowiązujących przepisów taka możliwość nie istnieje.

W świetle obecnie obowiązującego stanu prawnego osoba, która uzyskała świadectwo zawodowe a przestała spełniać warunki wynikające z ustawy – np. utraciła nienaganna opinię lub została skazana prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwa lub przestępstwa skarbowe, nadal może korzystać z uprawnień wynikających ze świadectwa zawodowego.

11. Ad. uwagi dot. art. 22 ust. 3 - 6

W związku ze zgłoszoną propozycją dotyczącą zmiany systemu monitoringu w kasynach uprzejmie informuję, że nie są planowane zmiany przepisów w tym względzie.

Ponadto należy zauważyć, iż zgodnie z przepisem art. 22 ust. 1 zainstalowany w kasynie system ma służyć kontroli przebiegu i prowadzenia gier, w tym umożliwić rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z urządzanymi grami. W praktyce oznacza to, że zapis sygnału wizyjnego służyć ma m.in. rozstrzygnięciu sporów pomiędzy kasynem a uczestnikiem gry. Zainstalowanie zintegrowanego systemu zapisu sygnału wizyjnego „w siedzibie spółki lub innym wskazanym miejscu w wyodrębnionym pomieszczeniu” oznaczałoby umiejscowienie osoby monitorującej ten system poza kasynem, którego ten system dotyczy. Uważam za zasadne pozostawienie takiego pomieszczenia w kasynie, ponieważ rozwiązanie takie zapewnia możliwość sprawdzenia zapisu w przypadku zgłoszonej reklamacji bezpośrednio po jej zgłoszeniu, a także natychmiastową reakcję w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek nieprawidłowości podczas prowadzenia gier.

12. Ad. uwagi dot. art. 26 ust. 3 - 6

Nie zgadzam się z tezą, iż wymóg uzyskania zgody na zmiany w strukturze kapitału powinien zostać zniesiony. Za zasadne uważam zaproponowane zmiany dotyczące zatwierdzania zmian struktury kapitału zakładowego spółek. Efektem zaproponowanych zmian będzie bowiem uporządkowanie tej problematyki i zminimalizowanie niebezpieczeństwa różnic pomiędzy stanem faktycznym, a ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż Minister Finansów dokonuje w trakcie prowadzonych postępowań administracyjnych sprawdzenia kwestii dotyczących legalności pochodzenia środków na nabycie udziałów lub akcji, zaproponowano w projekcie zapis, w wyniku którego nie będzie konieczne ponowne weryfikowanie tych samych dokumentów przez dyrektora izby celnej. Ze względu na fakt, iż minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem sprawującym nadzór strukturalny i funkcjonalny nad działalnością Służby Celnej i w wyniku nowelizacji będzie również organem odwoławczym od decyzji dyrektorów izb celnych, uzasadnione jest zwolnienie dyrektora izby celnej z obowiązku weryfikacji okoliczności uprzednio zweryfikowanych przez tegoż ministra. Zapis ten zatem częściowo uwzględnia postulat by „uznać wyłączność kompetencji Ministra Finansów jako organu wyższego stopnia i zwolnić taką spółkę z konieczności uzyskiwania kolejnych dyrektorów izb skarbowych na tą samą zmianę w strukturze kapitału zakładowego, jeżeli uzyskała ona takie zezwolenia na tą samą zmianę) wydane przez Ministra Finansów”.

13. Ad. uwagi dot. art. 26 ust. 4a - 4d

W odniesieniu do uwagi by nie dodawać art. 26 ust. 4a-4d należy zauważyć, iż efektem zmian przepisów dotyczących zatwierdzania zmian składu zarządu lub rady nadzorczej spółek będzie, tak jak w przypadku zmian dotyczących przepisów o zmianie struktury kapitału zakładowego uporządkowanie tej problematyki i zminimalizowanie niebezpieczeństwa różnic pomiędzy stanem faktycznym, a ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Należy dodać, że obecnie zmiany takie dokonywane są w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego i w celu ich wprowadzenia również jest prowadzone postępowanie.

14. Ad. uwagi dot. art. 27

Odnośnie propozycji zniesienia obowiązku rozproszenia kapitału zakładowego spółek informuję, iż nie widzę podstaw do uwzględnienia przedmiotowej propozycji ponieważ jej

uwzględnienie oznaczałoby m.in. akceptację istnienia w spółkach akcji (udziałów) uprzywilejowanych.

Zauważyć ponadto należy, że przepis art. 27 funkcjonuje od 1992r. Pierwotnym zamysłem ustawodawcy było uniemożliwienie dużym korporacjom przejścia tworzącego się rynku gier i zakładów wzajemnych.

15. Ad. uwagi dot. art. 27b ust. 1 pkt 1 i 3

W mojej ocenie brak jest uzasadnienia do uwzględnienia propozycji odnośnie rezygnacji z ograniczeń wynikających z art.27b, gdyż tzw. „klauzule generalne” występują w wielu ustawach – np. w ustawie z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej /Dz.U. Nr 124, poz.1151 z późn.zm./, która np. w art. 35 ust. 4 pkt 1 stanowi o „rękojmi prowadzenia spraw krajowego zakładu ubezpieczeń w sposób należycie zabezpieczający interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia”.

Ze względu natomiast na potencjalne zainteresowanie rynkiem gier i zakładów wzajemnych ze strony zorganizowanych grup przestępczych, m.in. w celu „prania pieniędzy”, niezbędne jest eliminowanie tej kategorii osób już na wstępie. Powyższe nie może być jednakże utożsamiane z traktowaniem „... z założenia, jak kogoś nieuczciwego” - jak to wskazano w piśmie - przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie gier i zakładów wzajemnych. Należy zauważyć, iż przepis art. 27b ust. 1 pkt 3 stanowi, że w przypadku gdy przeciwko osobom wymienionym w pkt 1 i 2 toczy się postępowanie w sprawie przestępstw pokreślonych w art. 299 Kodeksu karnego nie wydaje się zezwolenia. Jednak w przypadku, gdy osoby takie zostaną „uniewinnione” nic nie stoi na przeszkodzie by ponownie ubiegały się o zezwolenie.

Jednocześnie nadmieniam, że z uwagi na fakt, iż Minister Finansów dokonuje w trakcie prowadzonych postępowań administracyjnych sprawdzenia kwestii dotyczących legalności pochodzenia środków na nabycie udziałów lub akcji, zaproponowano w projekcie zapis w wyniku którego nie będzie konieczne ponowne weryfikowanie tych samych dokumentów przez dyrektora izby celnej (art. 34 ust. 4). Ze względu na fakt, iż minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem sprawującym nadzór strukturalny i funkcjonalny nad działalnością Służby Celnej i w wyniku nowelizacji będzie również organem odwoławczym od decyzji dyrektorów izb celnych, uzasadnione jest zwolnienie dyrektora izby celnej z obowiązku weryfikacji okoliczności uprzednio zweryfikowanych przez tegoż ministra.

16. Ad. uwagi dot. art. 28 ust. 2

W kontekście uwagi dotyczącej art. 28 należy zwrócić uwagę na fakt, iż w przypadku leasingu leasingobiorca nie jest właścicielem takiego urządzenia, a leasingodawca nie jest beneficjentem zezwolenia. Zaakceptowanie leasingu jako formy posiadania automatów i urządzeń powodowałoby komplikacje w zakresie sprawowania nadzoru i tym samym propozycja w tym zakresie nie może zostać uwzględniona.

17. Ad. uwagi dot. art. 29

Propozycja dotycząca tworzenia specjalnych regulacji, które miałyby odnosić się do „okresowego” prowadzenia działalności w miejscowościach turystycznych zostanie rozważona w II etapie nowelizacji.

18. Ad. uwagi dot. art. 30 ust. 2

Propozycja dotycząca liczenia odległości „od drzwi do drzwi” zaproponowana w ww. piśmie nie może zostać zaakceptowana, albowiem uwzględnienie jej mogłoby prowadzić do

występowania w praktyce sytuacji lokalizowania punktów gier na automatach o niskich wygranych znajdujących się fizycznie w odległości np. kilku metrów od obiektów wskazanych w ustawie.

19. Ad. uwagi dot. art. 30 ust. 3

W odniesieniu do uwagi związanej z treścią art. 30 ust. 3 projektu ustawy zwracam uwagę, że kwestie dotyczące dowodów w postępowaniu administracyjnym regulują przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i w tym kontekście należy rozpatrywać ten przepis.

20. Ad. uwagi dot. art. 32 ust. 1

W odniesieniu do uwag dotyczących zbyt dużej ilości wymaganych przepisami art. 32 załączników, a w szczególności uwagi dotyczącej wymogu przedkładania opinii rady gminy o lokalizacji ośrodka gier uprzejmie informuję, że nie znajduję uzasadnienia do uchylenia przedmiotowego obowiązku. Powyższa opinia stanowi istotny element prowadzonego postępowania administracyjnego, gdyż przedstawia ona stanowisko władz lokalnych odnośnie lokalizacji konkretnego ośrodka gier. Tym samym nie podzielam wyrażonego w piśmie poglądu, iż obowiązek uzyskiwania opinii jest przejawem nadmiernego zbiurokratyzowania działań gospodarczych, gdyż w mojej ocenie ośrodki gier nie powinny być lokalizowane wbrew stanowisku władz lokalnych, będących gospodarzem określonego terenu. Z uwagi na fakt, iż działalność w zakresie gier i zakładów wzajemnych stanowi działalność szczególną, akceptacja władz lokalnych jest istotnym elementem przemawiającym za zlokalizowaniem w danym miejscu ośrodka gier. Rada gminy jako organ samorządu lokalnego posiadający znajomość miejscowych warunków, jest władna ocenić słuszność zlokalizowania ośrodka gier na terytorium swojej gminy, tak aby prowadzenie tego typu działalności nie powodował skutków ujemnych. Z tego względu przy ocenie złożonych wniosków niezmiernie ważnym elementem jest opinia rady gminy co do lokalizacji ośrodka gier.

Dodać należy, że kwestie dotyczące funkcjonowania organów samorządowych, w tym podejmowania uchwał, regulują odrębne przepisy w związku z czym problematyka ta nie powinna stanowić przedmiotu regulacji zawartych w ustawie o grach i zakładach wzajemnych. Odnośnie uwagi, że „w sytuacji w której podmiot składa kilka wniosków jednocześnie, każdorazowo wymagany jest od niego taki sam zestaw dokumentów i informacji” wskazać należy, iż postępowanie prowadzone jest w oparciu o przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, które zezwalają na rozpatrzenie sprawy w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.

21. Ad. uwagi dot. art. 33 ust. 1

W zakresie uwag dotyczących art. 33 ust. 1 należy wskazać, że kwestie dotyczące nienagannej opinii, jak i inne, podlegają kontroli sądowej, co stanowi istotny element przeciwdziałający ewentualnemu zbyt daleko idącemu uznaniu administracyjnemu.

Ponadto dodać należy, iż badanie posiadania nienagannej opinii przez osoby wymienione w art. 33 ust. 1 i 2 pozwala na wyeliminowanie z podmiotów działających na rynku hazardowym osób, którym postawione są zarzuty prokuratorskie.

22. Ad. uwagi dot. art. 33a i 33b

W odniesieniu do postulatu, aby wszystkie wymagane przepisami ustawy o grach i zakładach wzajemnych były aktualne do momentu zmiany stanu faktycznego informuję, iż

zawarte w tych przepisach uregulowania dotyczą ważności dokumentów na dzień złożenia wniosku. Wszystkie zaświadczenia wymienione w art. 33a i 33b stanowią wymagane przepisami ustawy załączniki do wniosków.

Organ prowadząc postępowanie bada czy wymagane załączniki są ważne w dniu złożenia wniosku. Przepis ten nie stanowi natomiast o okresie ważności załączonych do wniosku dokumentów.

23. Ad. uwagi dot. art. 34 ust. 1

W odniesieniu do uwag dotyczących art. 34 należy stwierdzić, że zawarty w tym przepisie termin ma charakter maksymalny. Szybkość prowadzonych postępowań związana jest m.in. z kompletnością składanych wniosków, jak też koniecznością zwracania się o opinie do innych organów. Czynniki te w sposób znaczący wpływają na szybkość prowadzonych postępowań. Ustawowy 6-cio miesięczny okres na rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia jest okresem optymalnym w szczególności w przypadku nowych podmiotów na rynku gier ubiegających się po raz pierwszy o zezwolenie, wobec których prowadzone są czynności sprawdzające w zakresie m.in. źródeł pochodzenia kapitału lub ewentualnych zastrzeżeń z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego.

W przypadku takich podmiotów czynności sprawdzające rzeczywiście wymagają więcej czasu, niż terminy przewidziane w przepisach kpa. Jak wskazuje praktyka proponowane przez Państwo generalne skrócenie określonych w ustawie terminów m.in. z powyższych względów nie jest możliwe. Można jedynie dodać, że w sytuacji, gdy jest to możliwe, a zwłaszcza wówczas gdy składane wnioski są kompletne, zezwolenia z reguły wydawane są w znacznie krótszym niż przewidzianym ustawą 6-cio miesięcznym terminie ich załatwienia.

24. Ad. uwagi dot. art. 35 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2

Informuję, iż przyjąłem do wiadomości postulat zmiany pkt 2 ust. 1 art. 35 w taki sposób, że w treści decyzji nie będą wpisywane członków zarządu i rady nadzorcze. Natomiast z uwagi na to, iż nie można się zgodzić by wymóg zgody na zmianę w strukturze zakładowej został zniesiony, nie sposób także zgodzić się by w treści decyzji nie wpisywać nazwisk udziałowców.

Jednocześnie nadmieniam, że ze względu na zawartą w art. 34 ust. 3 projektu propozycję zawierającą wprost podstawę prawną do dokonywania zmian zezwoleń nie uważam za celowe uwzględnienie propozycji dodania w art. 34 ust. 2 w brzmieniu „*decyzja zmieniająca może być, na podstawie art. 155 k.p.a. w każdym czasie zmieniona przez organ, który ją wydał*”. W mojej ocenie propozycja zawarta w projekcie jest wystarczająca.

25. Ad. uwagi dot. art. 36 ust. 5

Ustosunkowując się uwag dotyczących kwestii możliwości przedłużenia terminu rozpoczęcia działalności w określonym zakresie informuję, że argument dotyczący pojawienia się ewentualnych trudności w rozpoczęciu działalności nie może stanowić uzasadnienia do wielokrotnego przedłużania terminów jej rozpoczynania w określonym zakresie.

26. Ad. uwagi dot. art. 38 ust. 1 i 2

Informuję, iż przyjąłem do wiadomości uwagi i propozycje dotyczące wysokości zabezpieczeń. Po rozpoznaniu dotychczasowego wykorzystywania złożonych zabezpieczeń pewne modyfikacje w tym zakresie będą możliwe w II etapie nowelizacji.

27. Ad. uwagi dot. art. 38b

Zdaniem Ministerstwa Finansów nie jest zasadne dokonywanie zmian w zakresie wysokości obowiązujących stawek opłat. Jednocześnie informuję, że zaproponowana w projekcie zmiana dotycząca sposobu ustalania wysokości opłat z zastosowaniem określonego w ustawie wskaźnika nie wynika z inicjatywy Ministra Finansów lecz z uwzględnienia uwagi zgłoszonej do poprzedniej wersji projektu przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów (opinia z dnia 14 lipca br. znak: RL-0303-41/08).

28. Ad. uwagi dot. art. 40 ust. 2

Kwestia dotycząca redakcji tego przepisu będzie rozważana w trakcie posiedzenia Komisji Prawniczej.

29. Ad. uwagi dot. art. 42

W odniesieniu do propozycji dotyczącej zmiany zasad opodatkowania zakładów bukmacherskich uprzejmie informuję, że kwestie związane z opodatkowaniem gier i zakładów wzajemnych w kontekście tworzenia neutralnego systemu podatkowego w tym obszarze będą rozważane w trakcie II etapu prac nowelizacyjnych.

30. Ad. uwagi dot. art. 45 ust. 1

W odniesieniu do propozycji dotyczącej zmiany zasad opodatkowania uprzejmie informuję, że kwestie związane z opodatkowaniem gier i zakładów wzajemnych w kontekście tworzenia neutralnego systemu podatkowego w tym obszarze będą rozważane w trakcie II etapu prac nowelizacyjnych.

31. Ad. uwag dot. art. 47a

Informuję, iż uwagę dotyczącą konieczności wprowadzenia do projektu ustawy zmian polegających na rozszerzeniu katalogu gier objętych dopłatami do gier zgłosił, w toku konsultacji międzyresortowych projektu z dnia 28 kwietnia 2008 r., Minister Sportu i Turystyki pismem z dnia 21 maja 2008 r. nr DPK-1872/2008/RW. Z tych też względów zapis o dopłatach znalazł się dopiero w kolejnej wersji projektu nowelizacji – uwzględniającej uwagi zgłoszone w toku uzgodnień międzyresortowych. Zdaniem Ministra Sportu i Turystyki rozwiązanie to spowoduje wzrost przychodów Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, a tym samym umożliwi dofinansowanie budowy obiektów EURO 2012.

W kontekście Państwa uwag dotyczących kwestii ewentualnych negatywnych skutków wprowadzenia obowiązku uiszczania dopłat w szerszym niż dotychczas zakresie należy podkreślić, że dopłaty są wnoszone przez grających a nie przez podmioty prowadzące określonego rodzaju działalność. Nie są one również przychodem w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Dopłaty nie będą stanowić zatem dodatkowego obciążenia finansowego dla podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier i zakładów wzajemnych. Z tych też względów nie powinny one stanowić bezpośredniego zagrożenia dla rozwoju branży, a zamiaru wprowadzenia dopłat w szerszym niż dotychczas zakresie nie można także odczytywać jako propozycji równoznacznej „... z wprowadzeniem de facto całkowitego zakazu prowadzenia działalności na rynku gier i zakładów wzajemnych przez podmioty sektora prywatnego ...” - jak to wskazano w ww. piśmie.

Rozszerzenie katalogu gier objętych obowiązkiem uiszczania dopłat o gry organizowane przez podmioty inne aniżeli państwowe wprowadza, w większym aniżeli w aktualnym stanie prawnym, zasadę równości podmiotów gospodarczych na rynku gier oraz powszechność dopłat.

W mojej ocenie możliwym skutkiem wprowadzenia dopłat w proponowanej wysokości może być zmiana wielkości rynku mierzona w wartościach przychodów podmiotów,

wynikająca ze zmiany struktury lub wielkości popytu, jednakże przewiduje się, że będzie ona miała charakter przejściowy.

Należy ponadto wskazać, iż wykazywana niska rentowność podmiotów gospodarczych działających na rynku gier wynika m.in. z szerokiego zakresu inwestycji prowadzonych przez te podmioty (otwieranie nowych punktów i salonów, wymiana i zakup nowego sprzętu do gier).

Ustosunkowując się jednocześnie do obaw dotyczących ewentualnego wzrostu tzw. „szarej strefy” wskutek wprowadzenia dopłat w szerszym niż dotychczas zakresie uprzejmie informuję, że przedmiotowy projekt nowelizacji przewiduje zaostrzenie przepisów dotyczących nadzoru nad rynkiem gier i zakładów wzajemnych, w tym przepisów Kodeksu karnego skarbowego, a zaproponowane w tym względzie zmiany mają na celu zapewnienie jego skuteczności nie tylko w zakresie zapewnienia wpływów budżetowych, lecz także w kontekście przeciwdziałania potencjalnej przestępczości.

W kwestii sposobu technicznego poboru dopłat uprzejmie informuję, iż w przypadku:

- gier urządzanych w kasynach dopłaty będą pobierane przy dokonywaniu wymiany wpłat na żetony,
- gier na automatach, gier na automatach o niskich wygranych - dopłaty będą pobierane przy dokonywaniu wymiany wpłat na żetony lub zakredytowaniu w pamięci automatu przy przystąpieniu do gry. W przypadku zakredytowania w pamięci automatu zarejestrowany w pamięci automatu przychód traktowany będzie jako 110% (powyższe obejmować będzie 100% - stawki za udział w grze oraz 10% - dopłaty).
- zakładów wzajemnych dopłata będzie pobierana przy wpłacaniu stawki,
- loterii audiotekstowych – w momencie dokonania połączenia telefonicznego lub wysłania krótkiej wiadomości tekstowej, bez uwzględniania podatku od towarów i usług,
- gry bingo pieniężne – w momencie nabycia dowodu udziału w grze.

32. Ad. uwagi dot. art. 52 ust. 2 pkt 3

W zakresie uwagi dotyczącej przepisu art. 52 ust. 2 związanego z cofaniem zezwoleń uprzejmie informuję, że nie podzielam zgłoszonej uwagi w tym względzie. Przyjęcie zgłoszonej propozycji zapisu oznaczałoby w praktyce, że podanie jakiegokolwiek uzasadnionej w ocenie wnioskodawcy przyczyny, nawet błahej, mogłoby wyłączać możliwość jego stosowania.

33. Ad. uwagi dot. art. 52

W odniesieniu do uwag odnoszących się do przepisów art. 52 uprzejmie informuję, że nie podzielam obaw w tym względzie. Przepis ten umożliwia organowi uznanie, że ze względu na określone uchybienia zezwolenie powinno być cofnięte w określonej części lub w całości, jeśli uzna, że naruszenia prawa przy prowadzeniu działalności miały większą wagę. Dodać należy, że kwestie cofnięcia zezwolenia będą podlegały kontroli sądowej, w związku z czym podmioty będą miały możliwość korzystania ze środków odwoławczych w tym zakresie. Ponadto, w trakcie postępowania o cofnięcie zezwolenia Spółka może dostosować się do przepisów i wtedy postępowanie zostanie umorzone jako bezprzedmiotowe. Należy nadmienić, że rozwiązanie zaproponowane odnośnie przepisów art. 52 leży w interesie tych podmiotów, które działają zgodnie z udzielonym zezwoleniem i przepisami prawa, ponieważ ma ono na celu wyeliminowanie z rynku podmiotów, które swoim działaniem mają negatywny wpływ na wizerunek branży.

Dyrektor Departamentu

Służby Celnej

Grzegorz Smogorzewski

DYREKTORA DEPARTAMENTU
SŁUŻBY CELNEJ

Anna Cendrowska

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Jacek Kapica